

майже половина корів з гіпофункцією яєчників (41,7 %) відновили статеву циклічність, з яких стали тількими 33,3 %, а заплідненість тут була найвищою.

Отже, із застосованих загальностимулюючих методів у досліді по відновленні відтворної функції у корів з гіпофункцією яєчників найбільш ефективним було поєднання трансектального масажу геніталій з молозивотерапією з додаванням препарату АСД-ф-2.

УДК 619:618:714:616.9

Захаров Ю. Р. студент ОС Магістр, спеціальність “Ветеринарна медицина”

Науковий керівник – Боднар О. О., кандидат біологічних наук, доцент
Подільський ДАТУ, м. Кам’янець-Подільський, Україна

ВИВЧЕННЯ ФУНКЦІОНАЛЬНОГО СТАНУ ІМУНОКОМПЕТЕНТНИХ КЛІТИН У КОРІВ З ПЕРСИСТЕНТИМ ЖОВТИМ ТІЛОМ ЯЄЧНИКІВ

Однією з основних причин, які стримують розвиток молочного скотарства в Україні, є неплідність корів. Акушерські та гінекологічні хвороби, серед яких функціональні розлади яєчників займають чільне місце, за даними провідних вітчизняних та зарубіжних науковців, можуть вражати половину і більше молочного поголів'я, бути причиною стійкої неплідності та вибраковки із стада високо цінних корів.

Загально відомо, що імунні явища в організмі самки динамічно змінюються на усіх етапах як фізіологічного, так і патологічного стану репродуктивної системи. Установлено, що імунні реакції супроводжують гінекологічні захворювання як запального, так і незапального характеру. Тому вивчення впливу окремих факторів імунного статусу організму на функцію відтворення самок при різних фізіологічних та патологічних станах, є невідкладною частиною комплексу заходів по боротьбі з неплідністю корів.

Метою наших досліджень була комплексна оцінка імунобіологічної реактивності організму корів в нормі та з персистентним жовтим тілом яєчника.

Для вивчення імунного статусу були сформовані групи корів-аналогів по 10 у кожній: дослідна – самки з персистенцією жовтого тіла яєчника (ПЖТ) та контрольна – клінічно здорові корови (КЗ).

Аналізуючи показники імунокомпетентних клітин піддослідних та контрольних корів, можна встановити певні закономірності імунного статусу організму обстежених корів. Так, вміст у периферичній крові у корів з ПЖТ загальної популяції лімфоцитів був стабільно нижчим у порівнянні з контролем, хоча дана різниця була недостовірною і в середньому не перевищувала 3,5 %. Також встановлено, що у крові усіх корів найменш лабільною виявилася В-ланка імунного захисту, що можна пояснити відсутністю гострих запальних процесів в організмі самок при функціональних захворюваннях гонад.

Аналіз отриманих даних показав, що перебіг ПЖТ супроводжувався значною перебудовою Т-системи імунітету хворих корів у бік її супресії, що спричинило вірогідне зниження відносних основних показників імунного статусу їх

організму. Так співвідношення Т і В – лімфоцитів у корів з ПЖТ яєчника було на 10,1 % нижчим ($p < 0,05$) у порівнянні із КЗ тваринами, а показники Т-індексу відповідно були меншими на 5,4 % у ($p < 0,05$), що свідчить про суттєвий дисбаланс клітинного імунітету організму хворих корів.

Таким чином можна констатувати, що показники Т-системи імунітету корів як з персистентним жовтим тілом яєчника, так і клінічно здорових корів після отелу були більш чутливими до несприятливого впливу довкілля, внутрішніх змін гомеостазу організму, пов'язаного з особливостями його перебудови у післяродовий період, а також при розвитку дисфункції в ендокринній та статевій системі самок.

Результати проведеного імунобіологічного моніторингу свідчать, що перебіг персистенції жовтого тіла яєчників у корів проходить на фоні дисфункції (переважно у бік пригнічення) ряду факторів імунобіологічної реактивності їх організму, що обґрунтовує необхідність включення біостимуляторів у комплексні лікувальні схеми самок в пуерперальний період.

УДК591.132.4:616.33-008.3

Ильина В. С., студентка IV курса, направление подготовки "Ветеринарная медицина".

Научный руководитель – Федянович А. М., преподаватель ветеринарных дисциплин Новомосковский колледж Днепропетровского государственного аграрно-экономического университета, г. Новомосковск, Днепропетровская обл., Украина.

ИССЛЕДОВАНИЕ МЕХАНИЗМА РВОТЫ

Рвота – очень распространенный симптом многих болезней и поэтому эта тема всегда остается актуальной.

Цель: исследование причин и самого механизма акта рвоты у собак и кошек.

Исследования проводились путем работы с литературой и непосредственно с животными на базе Новомосковского колледжа ДГАЭУ и клиник г. Новомосковска и района.

Рвота – это симптом какого-либо специфического заболевания. Во многих случаях рвоту, особенно у собак, вызывает проглатывание загрязнённых продуктов или несъедобных предметов, что приводит к гастриту, поддающемуся симптоматическому лечению. Тем ни менее рвота является симптомами множества различных заболеваний, и многие случаи, не поддающиеся симптоматическому лечению, требуют полного обследования.

Хотя рвота часто возникает вследствие нарушений пищеварительного тракта, ее могут вызывать и не связанные с пищеварением болезни. Именно поэтому врач должен проявлять особенную осторожность при постановке диагноза гастрита, если у пациента наблюдается рвота. Единственный правильный путь диагностики — это сбор подробного анамнеза и тщательное объективное обследование пациента. Подобное клиническое обследование имеет огромное значение для постановки точного диагноза и успешного лечения.